

РЕШЕНИЕ

№ 2967

гр. София, 07.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав,
в публично заседание на 14.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **1563** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 83 ал.6 от Закон за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия. Образувано е след като ВАС с Решение № 796/ 24.01.2024 г. по административно дело № 5826/2023 г. е отменил решение №2864/27.04.2023 година на Административен съд – София – град по адм.д. № 6537/2022 година и е върнал делото на друг състав на Административен съд – София – град за ново разглеждане със задължителни указания. Предвид възраженията на жалбоподателя, които не са били обсъдени от първоинстанционния съд, касационната инстанция обосновава, че съдебният акт е постановен при неизяснена фактическа обстановка и без съдът да обсъди релевантни за решаване на спора възражения/факти и обстоятелства. Съдът не е анализирал доводите на заявителя - поданик на Обединено Кралство Великобритания и Северна Ирландия във връзка с претенциите му за приложим международен договор, страна по който е и Република България. Обсъждането им за първи път на касационна инстанция лишава страната от една съдебна инстанция. С отмененото от ВАС решение №2864/27.04.2023 г. на Административен съд – София – град по адм.д. № 6537/2022 г., е била отхвърлена жалбата на Й. Р.- поданик на Обединеното Кралство Великобритания и Северна Ирландия, с настоящ адрес [населено място], обл. Ямбол, общ.Елхово, срещу Заповед № 261з-199/24.06.22г. на главен инспектор Г. В.-Началник на РУ-Елхово при ОД на МВР [населено място] В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован се явява лично и се

представява от адв. Б., който поддържа жалбата и претендира сторените от жалбоподателя разноски. Жалбоподателят, с помощта на назначения преводач, заявява, че поддържа казаното от адвоката си. Навеждат се доводи за незаконосъобразност на оспорения отказ, като постановен в противоречие с материалноправните разпоредби, както и в несъответствие с целта на закона. Искането е съдът да отмени оспореното решение. Заявява се претенция за присъждане на разноски.

Ответникът – Началника РУ Елхово към ОД на МВР -Ямбол, не се представлява.

СГП, редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 18.03.2022 година Й. Р. – поданик на Обединено Кралство Великобритания и Северна Ирландия, с ЛНЧ [ЕГН], е подал заявление вх. № 261000-1488/18.03.2022 година за издаване на разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие за спортни дейности.

Към заявлението са приложени документи по опис, включително и разрешение за продължително пребиваване №[ЕИК] със срок на валидност 17.12.2025 година.

В хода на административното производство Й. Р. е уведомен с писмо рег. № 261000 – 2023/19.04.2022 година на началника на Районно управление [населено място] при ОД на МВР [населено място], че се спира процедурата по издаване на разрешението, тъй като заявителят не е представил документ, от който да е видно, че отговаря на изискванията на чл. 76 от ЗОБВВПИ, а именно: че има статут на постоянно пребиваващ на територията на Република България, като гражданин на трета държава. С определение №257/08.06.2022 година на Административен съд – Ямбол по адм.д. №155/2022 година по жалба на Й. Р. е отменено спирането на административното производство и преписката е върната на органа за продължаване на производството по заявление с вх. № 261000-1488/18.03.2022 година.

На 24.06.2022 година, началникът на Районно управление [населено място] при ОД на МВР [населено място] издал обжалвания акт - Заповед № 261з-199/24.06.2022 г. Актът е с правно основание чл. 83, ал.5, във връзка с чл. 76, ал. 1 от ЗОБВВПИ. Органът се е мотивирал единствено с това, че заявителят, като гражданин на Обединено Кралство Великобритания, „трета държава“, не притежава разрешение за постоянно пребиваване на територията на Република България, съобразно изискванията на чл. 76, ал.1 от ЗОБВВПИ.

Така, с цитираната Заповед № 261з-199/24.06.22г. на главен инспектор Г. В.-Началник на РУ-Елхово при ОД на МВР [населено място], е отказано издаване на разрешение за придобиване, съхранение, носене и употреба на един брой късо нарезно огнестрелно оръжие и 1бр.дълго нарезно оръжие за спортни дейности.

По делото са приети документите от административната преписка, от предходното разглеждане и представените от страните.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК от лице с право и интерес от оспорване срещу индивидуален административен акт, който е неблагоприятен за жалбоподателя и подлежи на пряк съдебен контрол на основание чл. 83, ал. 6, вр. с ал. 5 от ЗОБВВПИ, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, в изпълнение на правомощията му, съгласно разпоредбата на чл. 83, ал. 5 от ЗОБВВПИ. Същият съдържа предвидените в чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити, в т.ч. фактически и правни основания за постановяването му. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Спорът по делото се състои в това дали Й. Р. – поданик на Обединено Кралство Великобритания и Северна Ирландия, притежава изискуемият статут за издаване на исканото разрешение, съгласно изискванията на чл. 76, ал.1 от ЗОБВВПИ.

Съгласно чл. 76, ал.1 от Закон за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия/ЗОБВВПИ/, за получаване на разрешение за придобиване на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях български граждани, граждани на други държави членки, пребиваващи на територията на Република България, граждани на трета държава, постоянно пребиваващи на територията на Република България, физически лица, които са граждани на трета държава, физически и юридически лица, регистрирани като търговци по реда на Търговския закон, лица, създадени със закон или с акт на Министерския съвет, и юридически лица с нестопанска цел, регистрирани по реда на Закона за юридическите лица с нестопанска цел, подават писмено или по електронен път заявление по образец до директора на ГДНП на МВР, съответно до началника на РУ на МВР по постоянен адрес, съответно по адрес на съхранение.

По делото е приложено Разрешение за продължително пребиваване. От него се установява, че в полето "Тип разрешение" е вписано "Чл. 50 ДЕС", а в полето "Забележка" е отбелязано "Чл. 18 (4) от Споразумението" (за оттеглянето на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия от Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия). Разрешението, издадено на 23.12.2020г., е с валидност 5 години, а именно до 17.12.2025 г.

Разрешението е било издадено съгласно Инstrukция № 8121з-1276 от 11.10.2018 г. за реда и организацията за издаване на документи и удостоверения по Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства, издадена от министъра на вътрешните работи, обн., ДВ, бр. 91 от 2.11.2018 г., изм. и доп., бр. 65 от 16.08.2019 г., бр. 29 от 9.04.2021 г. – чл. 5, ал.2 от същата: „За удостоверяване правото на пребиваване в Република България на лицата по чл. 1, ал. 2 се издават следните документи: т. 1. разрешение за продължително пребиваване на гражданин на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия или на член на неговото семейство съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002, като в полето "Тип разрешение" се вписва "Чл. 50 ДЕС", а в полето "Забележка" се отбелязва "Чл. 18 (4) от Споразумението" – издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност от 5 години или до искания от лицето срок, ненадвишаващ 5 години“.

Съгласно член 18 (4) от Споразумението за оттеглянето на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия от Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия –“ Когато приемащата държава е избрала да не изисква от гражданите на Съюза или гражданите на Обединеното кралство, членовете на техните

семейства и други лица, пребиваващи на нейна територия в съответствие с условията, установени в настоящия дял, да подават заявление за новия статус на пребиваване, посочен в параграф 1, като условие за законно пребиваване, лицата, отговарящи на условията за право на пребиваване съгласно настоящия дял, имат право да получат в съответствие с условията, определени в Директива 2004/38/ЕО, документ за пребиваване, който може да бъде в цифров формат и в който е обозначено, че е издаден в съответствие с настоящото споразумение“. Съгласно член 23 (1) от Споразумението за оттеглянето – „ В съответствие с член 24 от Директива 2004/38/ЕО, при спазване на специфичните разпоредби, предвидени в настоящия дял и дялове I и IV от настоящата част, всички граждани на Съюза или граждани на Обединеното кралство, които пребивават по силата на настоящото споразумение на територията на приемащата държава, се ползват от равно третиране с гражданите на тази държава в обхвата на настоящата част. От това право се ползват и членовете на семейството на граждани на Съюза или граждани на Обединеното кралство, които имат право на пребиваване или постоянно пребиваване“.

С оглед изложеното, притежаващият разрешение за продължително пребиваване на територията на България поданик на Обединеното кралство, а именно жалбоподателят, не следва да бъде третиран по различен начин от този, спрямо гражданите на ЕС, пребиваващи на територията на Р. България, във връзка с преценката за изискванията по чл. 76, ал.1 от ЗОБВВПИ. Следователно жалбоподателят Р. неправилно е третиран с процесния отказ като „гражданин на трета държава“, който „не притежава разрешение за постоянно пребиваване на територията на Република България, съобразно на чл. 76, ал.1 от ЗОБВВПИ“, поради което оспорения акт на началника на РУ-Елхово при ОД на МВР [населено място], като незаконосъобразен, следва да бъде отменен, а жалбата срещу него уважена. Доколкото в постановения отказ не са изложени други съображения относно липсата или наличието на основания, явяващи се пречка за издаването на искания акт с положително съдържание, преписката следва да бъде върната на административния орган за произнасяне по заявлението на жалбоподателя, при което административният орган да се съобрази със задължителните указания на съда по тълкуването и прилагането на закона, както и да прецени дали са налице всички останали законови предпоставки за издаването му.

При този изход на делото и на основание чл. 143, ал.1 от АПК жалбоподателят Р. има право на разноски. С т. 1 на ТР № 6/06.11.2013 г. по т.д. № 6/2012 г. ОСГТК на ВКС е прието, че съдебни разноски за адвокатско възнаграждение се присъждат, когато страната е заплатила възнаграждението. В договора следва да е вписан начина на плащане – ако е по банков път, задължително се представят доказателства за това, а ако е в брой, то тогава вписването за направеното плащане в договора за правна помощ е достатъчно и има характера на разписка. В случая са приложени два договора за правна помощ – всеки за по 700 лева, или общо адвокатски хонорар за предходното и настоящото разглеждане – 1400 лева. Видно от двата договора за правна помощ, сумите по тях са заплатени изцяло и в брой. Следователно разноските са действително направени, като са представени доказателства за това. Направени са и разноски за ДТ- 10лв. за АССГ, 70 лв. – ДТ за касационната жалба до ВАС, общо 80 лв. за държавни такси. Следователно, на жалбоподателя следва да бъде присъдена общо сумата от 1480 лева за разноски по делото.

На следващо място, отговорността за разноски е обективна /безвиновна/, защото

загубила спора страна отговаря за разноски, дори и ако е положила най-голямо старание да води процеса добросъвестно. В процесния казус, загубилата спора страна се явява ответния административен орган. С § 1, т. 6 от ДР на АПК, законодателят е дал легална дефиниция на понятието "поемане на разноски от административен орган", по който императивен начин е постановил, че същите се поемат от "юридическото лице, в структурата на което е административният орган"- в случая ОД на МВР - [населено място], която областна дирекция, по силата на чл. 37, ал.2 от ЗМВР, е юридическо лице.

Неоснователна е претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски над посочената сума от 1480 лева. По- конкретно се претендират пътни разноски, такива за хотелско настаняване в СПА хотел, за храна, като се представят доказателства за направени такива. Разходът за пътуване страната или нейния адвокат, тези за хотелско настаняване и храна по повод пътуването, не съставляват съдебно-деловодни разноски по делото и не могат да се претендират на основание чл. 78 ГПК. Казано обобщено, заплащането на разходи по повод пътуване до седалището на компетентния съд е извън обхвата на отговорността за разноски. Съгласно Определение № 8580/ 14.09.2023 г. на ВАС по административно дело № 11612/2022г. - „Разноските включват всички суми, които страната е заплатила във връзка с извършването на правните действия в процеса или за оказаната ѝ правна защита. Фактическите действия на страните по събиране на доказателствата, които да представят по делото, командировки, пътни разноски и пр. не представляват такива разноски. Заплащането на разходи по повод пътуване до седалището на компетентния съд също е извън обхвата на отговорността за разноски“.

Ето защо и на основание чл. 172 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по оспорването по Жалба на Й. Р.- поданик на Обединеното Кралство Великобритания и Северна Ирландия, с настоящ адрес [населено място], обл. Ямбол, общ.Елхово, Заповед № 261з-199/24.06.22г. на главен инспектор Г. В.-Началник на РУ-Елхово при ОД на МВР [населено място].

ИЗПРАЩА преписката на началника на РУ-Елхово при ОД на МВР [населено място] за ново произнасяне в едномесечен срок, съгласно дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА ОД на МВР - [населено място] да заплати на Й. Р.- поданик на Обединеното Кралство Великобритания и Северна Ирландия, с ЛНЧ [ЕГН], сумата от 1480 лева, за разноски по делото.

ОТХВЪРЛЯ като неоснователно искането за присъждане на разноски в останалата част до пълния претендиран от жалбоподателя размер.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в четиринадесет дневен срок от съобщаването на страните за неговото изготвяне.

СЪДИЯ:

